

ת"פ (ראשון לציון) 14011-05-24 - מדינת ישראל נ' יוסף לוי

ת"פ (ראשון-לציון) 14011-05-24 - מדינת ישראל נ' יוסף לוי שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 14011-05-24

מדינת ישראל

נגד

יוסף לוי (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[09.10.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין וכן גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 14.4.2024 בשעה 04:56 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם באמצעות רכב קיה שבבעלותו (להלן: "הרכב") למסעדת "ביר גרדן" בראשון לציון (להלן: "המקום").
בנסיבות אלו, התפרץ הנאשם למקום בדרך שאינה ידועה למאשימה, כשברשותו לום ופטיש, ועקר את הכספת שהייתה במחסן המקום (להלן: "הכספת").

בהמשך למתואר, יצא הנאשם מהמקום כאשר הכספת ברשותו, הניחה על שולחן סמוך וניגש לרכב. אז הניע הנאשם את הרכב, קירב אותו למקום, העמיס את הכספת בתא המטען ועזב את המקום כשהכספת ברשותו.
הסדר הטיעון וטיעוני הצדדים לעונש

בהמשך להליך גישור שהתנהל בין הצדדים, הודיעו הצדדים על הסדר במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות המיוחסות לו. הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תטען לעונש מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, שיכללו את המאסר על תנאי בן 8 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם שהוא בר הפעלה וכן לענישה נלווית, וההגנה תטען לעונש מאסר לתקופה של 12 חודשים, כולל הפעלת המאסר על תנאי.

עוד הוסכם בין הצדדים כי רכבו של הנאשם שנתפס על ידי המשטרה והתבקש חילוטו יוחזר לו, ואילו הסך של 14,000 ₪ שנתפסו ברשותו יחולטו לטובת אוצר המדינה, וכן כי הנאשם ישלם פיצוי לעסק בסך 10,000 ₪.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, טענה כי מידת הפגיעה היא גבוהה בנסיבות המקרה וטענה כי עמדת הפסיקה היא להחמיר בענישת מי שפוגע ברכוש האחר. נוכח מכלול העובדות ולאור ההסדר אליו הגיעו הצדדים, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טענה ב"כ המאשימה, כי הוא בחר בדרך חיים עבריינית, חוזר ומבצע עבירות רכוש, וזאת ביקשה ללמוד מהרישום הפלילי שלו הכולל 15 הרשעות קודמות, לכך שהרשעתו האחרונה היא בעבירות דומות, בגין הוטל עליו מאסר בפועל ממנו שוחרר בחודש יולי 2023, ולכך שהמאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוטל עליו באותו גזר דין לא הרתיעו מלחזור על מעשיו.

ב"כ המאשימה טענה כי בהגיעה להסדר הטיעון עם הנאשם, התחשבה המאשימה בהודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי, ועל אף שעברו הפלילי מצדיק לטענתה העמדת עונשו ברף העליון של מתחם הענישה, עתרה להטיל עליו 18 חודשי מאסר בפועל, ולהפעיל את המאסר על תנאי בחופף ובמצטבר, כך שיושת עליו מאסר בפועל למשך 24 חודשים, לצד מאסר על תנאי, וכמוסכם בין הצדדים, לפסוק פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪ ולחלט סך של 14,000 ₪.

ב"כ הנאשם לא חלק על הערכים המוגנים שנפגעו במקרה דנן, התמקד בטענותיו בפסיקה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, וטען כי רכיבים אלו מצדיקים קביעת מתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. בתמיכה לטענותיו הפנה ב"כ הנאשם להנחיות ראש חטיבת התביעות שכותרתן "הכוונת שיקול הדעת התביעתי בגיבוש מתחמי עונש הולם ועתירה עונשית" מיום 6.6.2022 (להלן: "ההנחיות") לפיהן התביעות יעתרו למתחם ענישה זה כאשר לא מתקיימות נסיבות מחמירות וטען כי אין במקרה דנן כל נסיבות מחמירות, שכן הנאשם פעל לבדו, בשעת לילה, לא התקיים מרדף בעקבותיו, כתב האישום לא מפרט כל רכוש שהיה בכספת ונגנב ואין כל תחכום מיוחד במעשיו של הנאשם או שימוש באמצעים מיוחדים.

כמו כן, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד כי המתחם לו טען הוא המתחם שנקבע בענישה הנוהגת. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם נשוי ואב לילדה כבת חמש שנים, והוא ואשתו מעוניינים להרחיב את המשפחה, והיו טרם מעצרו בטיפולי פוריות. כן הפנה לעדויות אביו ואשתו של הנאשם, אשר העידו כעדי אופי מטעם ההגנה, מאחר שהשתכנעו כי במהלך מעצרו הנוכחי, הנאשם התחרט והצטער על מעשיו, וזאת בפעם הראשונה, והגיע להחלטה כי לאחר שחרורו ממאסרו הנוכחי הוא לא ישוב על מעשיו. בסיום טיעונו לעונש עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית כפי שהוסכם עליה בין הצדדים.

הנאשם בדברו האחרון טרם גזר הדין, טען כי הוא מעוניין מאד בטיפול, אך לא יכול לקבל טיפול כל עוד לא ייגזר דינו וכי הוא נחוש לטפל בבעיותיו במהלך מאסרו או לאחר שחרורו, מאחר שיש לו הרבה מה להפסיד - את יחסיו עם אשתו ואת הקשר עם ילדתו, אותה לא זכה לגדל עקב מאסרו. הנאשם טען כי לא ישוב להסתבך בפלילים וביקש לתת בו אמון.

דיון והכרעה

במעשיו המתוארים בכתב האישום, התפרץ הנאשם לעסק בכוונה לגנוב רכוש, תוך שהיה מצויד בכלי פריצה וגנב מהעסק את הכספת שהייתה במקום.

כלל העבירות בוצעו באותו מועד ובאותו הקשר. יישום מבחן "הקשר ההדוק" ויתר מבחני העזר שנקבעו בפסיקה על נסיבות המקרה (ראו לדוגמה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) ו-ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (03.09.2015)), מוביל למסקנה כי יש לראות את כלל העבירות כ"אירוע אחד" ולקבוע מתחם עונש אחד בגין, כפי שטענו גם באי כוח הצדדים.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו הנאשם הם זכות הקניין ושמירה על הרכוש, הגנה על מקום עיסוקו ומקור פרנסתו של אדם, על תחושת הביטחון של קורבן העבירות בפרט ושל הציבור בכלל.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה ברף הגבוה, נוכח העובדה שלמעט גניבת הכספת, לא נגרמו לעסק נזקים נוספים.

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות כי מדובר בגניבה מתוכננת. הנאשם הגיע עם רכבו למקום, היה מצויד בכלי פריצה, חדר למחסן העסק, גנב ממנו את הכספת שהייתה מאוחסנת בו ביעילות ותעוזה ונסע מהמקום.

לא ידוע מה המניע שעמד בבסיס ביצוע העבירות, ולכן לא נותר אלא להניח כי בדומה למניע העומד בדרך כלל בבסיס עבירות רכוש, כך גם הנאשם התפרץ לעסק מתוך רצון להשיג כסף "קל". יש לציין כי במועד ביצוע העבירות עבד הנאשם כשליח, ולא נטען כי היה נתון בקושי כלכלי.

מאחר שהמעשים בוצעו בשעת לילה מאוחרת, בצירוף העובדה שהנאשם הסתייע ברכבו לצורך הובלת הכספת שגנב והמלטות מהמקום, הקשו על אפשרויות לכידתו.

מדובר בעסק שאינו מאוכלס בשעות לילה מאוחרות, ולכן הסיכון של היתקלות באנשים במקום בעת התפרצות היה קטן.

הכספת לא הושבה לבעליה. ניתן לשער כי מעשיו של הנאשם גרמו לבעל העסק מפח נפש, כאשר גילה כי עסקו נפרץ וגנזל.

כן גורמות התפרצויות לבתי עסק לנזק עקיף לכלל הציבור, הנדרש לשאת בייקור עלויות פרמיות הביטוח לכיסוי סיכוני פריצה ולרכישת אמצעי מיגון יקרים.

לצורך קביעת מתחם הענישה עיינתי בפסיקה אליה הפנו באי כוח הצדדים וכן בפסיקה נוספת, ראו לדוגמה: עפ"ג (מח'י-ם) 60874-12-16 קאשור נ' מדינת ישראל (12.6.2017).

קראתי בעיון את הפסיקה שאליה הפנו הצדדים, חלקם במקרים חמורים יותר וחלקם במקרים קלים יותר, ואף את הפסיקה הרבה המוזכרת בהם, אולם על מנת שלא להאריך, לא מצאתי לנכון להתייחס בגזר הדין לכל אחד ואחד מפסקי הדין ולערוך השוואה או הבחנה בינם לבין מהמקרה דנן, אף שלקחתי אותם בחשבון לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

אשר לטענת ההגנה בעניין ההנחיות והשפעתן על עתירת המאשימה, אעיר כי בשים לב לתוכן ההסדר בין הצדדים, שכלל התייחסות לעניין העתירה העונשית, אין להנחיות אלו תוקף של ממש בענייננו. למעלה מן הצורך, אעיר כי מדובר בהנחיות מטעם התביעה המשטרית שאינן מחייבות את המותב השיפוטי.

נראה כי אין חולק כי מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של התפרצות לעסק מלמדת על טווח ענישה רחב, הנובע מנסיבותיו השונות של כל מקרה ומקרה, לרבות השאלה אם הנאשם התפרץ לעסק לבדו או יחד עם אחרים, אופן ההתפרצות, אם ההתפרצות הייתה מתוכננת או מתוככמת, האם מדובר בהתפרצות בודדת או בסדרת התפרצויות, האם נעשה שימוש בכלים, מהות הרכוש שנגנב ושווי, הנזק שנגרם בפועל, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם, העבירות הנוספות שבוצעו ועוד.

על דרך הכלל, מצאו בתי המשפט לנכון להטיל עונשי מאסר לתקופות מגוונות, בהתאם לכלל נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם שעמד לדין, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

נוכח כל האמור, בהתאם לעקרון ההלימה ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות דנן נע מ-8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

שעה שלא מצאתי כל נסיבה המצדיקה חריגה ממתחם הענישה ההולם, ואף אחד מהצדדים גם לא העלה טענה לכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם.

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובמסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

הפגיעה של העונש בנאשם ומשפחתו - הנאשם בן 38, נשוי ואב לילדה בת 5 שנים ובני הזוג מעוניינים בהרחבת המשפחה. אביו של הנאשם סובל ממחלות שונות (לא נטען כי הנאשם הוא המטפל בו). משפחתו של הנאשם תומכת בו, אולם, למרבה הצער, עד כה לא הצליחה לעצור את דרכו העבריינית.

בעקבות מעשיו, ביום 24.4.2024 נעצר הנאשם, והוא מצוי מאז במעצר עד תום ההליכים, כשתנאי המעצר אינם קלים, עקב הצפיפות בבית המעצר בתקופה זו, כפי שתיאר הנאשם בדבריו.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בבית המשפט וחסך זמן שיפוטי ניכר. במסגרת הליכי המעצר לא התקיימו כל הליכי שיקום.

עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - עברו הפלילי של הנאשם הוא מכביד וכולל 15 הרשעות קודמות, ומתפרש החל משנת 2005 ועד לשנת 2023. במהלך השנים הוטלו על הנאשם מאסרים בפועל פעמים רבות, והוא ריצה גם תקופות מאסר משמעותיות של 12, 15, 16, 22 ו-30 חודשים (לפי חישוב שערכה ב"כ המאשימה, במהלך חייו הבוגרים שהה הנאשם מאחורי סורג ובריח 115 חודשים במצטבר).

עברו הפלילי של הנאשם כולל מגוון עבירות בתחום הרכוש, האלימות והסמים, אך באופן ברור, שש הרשעותיו האחרונות הן בעבירות רכוש בלבד, כולל התפרצויות למגורים לבצע עבירה, קשירת קשר לעשות פשע, הסגת גבול פלילית, החזקת מכשירי פריצה, הסתתרות בבניין לביצוע פשע וגניבה.

הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מבית-משפט השלום בתל אביב מ-ת"פ 1277-06-22 בגין עבירות של סיוע להתפרצות למגורים, גניבה בצוותא, קשירת קשר לעשות פשע והחזקת כלי פריצה לרכב מחודש מאי 2022.

ביום 17.4.2023 ניתן גזר דין בהליך הנ"ל, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, והוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כולל הפעלת שני מאסרים מותנים בני 6 ו-8 חודשים שהיו תלויים ועומדים נגדו בחופף. כן הוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר, שלא יעבור את העבירות בהן הורשע, כשמאסר על תנאי זה הוא בר הפעלה בתיק שלפניו וכן תשלום פיצוי.

הנאשם השתחרר ממאסרו על פי גזר הדין הנ"ל בחודש יולי 2023, ובחלוף 9 חודשים בלבד, עבר את העבירות נושא תיק זה.

מכאן כי הסנקציות שהוטלו על הנאשם לאורך השנים, ובכללן עונשי המאסר בפועל ועונשי המאסר המותנה שבהמשך הופעלו, כולל בגזר הדין האחרון, וכן המאסר המותנה שהושת עליו בגזר דין זה שהיה תלוי ועומד נגדו בעת ביצוע העבירות, לא היה בהם די כדי להרתיעו מלשוב על מעשיו.

יש לקוות כי הנאשם הבין כדבריו היום וכטענת בני משפחתו כי דרך הפשע אינה משתלמת וכי הוא מעוניין להפסיק את הדרך העבריינית בה פסע עד כה, אולם במסגרת ההליך המשפטי הנוכחי כפי שצוין לעיל הוא לא ביקש להפנות את עניינו לשירות המבחן על מנת שיבחן אפשרות לשיקומו, לא במסגרת הליך המעצר ולא במסגרת התיק העיקרי.

כמו כן, גם בהליכים קודמים, בדבריו האחרונים טרם גזר הדין, הביע הנאשם צער על מעשיו והתחייב כי לא ישוב עליהם, כך לדוגמה במסגרת ת"פ 34331-02-14 של בית המשפט השלום בראשון לציון, אמר הנאשם לבית המשפט: "אני מצטער. זו תהיה פעם אחרונה שאגיע כנאשם". כך גם במסגרת ת"פ 16814-01-17 של בית משפט השלום בראשון לציון, אמר הנאשם לבית המשפט: "אני מבקש סליחה, אני מתבייש במה שעשיתי. בעזרת השם אני אסיים את זה ואשקם את עצמי".

כעולה מגזר הדין, בית המשפט התחשב בדבריו אלו של הנאשם וציין בגזר הדין: "הנאשם בדברו האחרון, הביע את צערו וחרטתו על המעשה, והביע תקווה כי בתקופת מאסרו בכלא יכול להשתקם ולפתוח דרך חדשה". לפיכך, אף שגם בהליך שלפני הביע הנאשם חרטה ורצון לשינוי דרכיו, ובכך תומכים בני משפחתו, לא ניתן לתת לכך משקל משמעותי בגזר הדין.

נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - לא הובאו לפניי בטיעוני ההגנה או בדברי הנאשם נסיבות רלוונטיות לעניין זה.

לאור השיקולים אשר פורטו לעיל, יש להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם העונש ההולם, אך לא בחלקו העליון.

אשר לאופן הפעלת המאסר על תנאי בן 8 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם - סעיף 58 לחוק העונשין מורה כי עונש מאסר על תנאי יופעל במצטבר לעונש מאסר המוטל על הנאשם, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

שעה הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי, עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו לא מילא אחר התכלית ההרתעתית אותה נועד למלא ולא הוצגו לפניי כל נסיבות אחרות לעניין זה, לא מצאתי טעמים מיוחדים שיצדיקו חפיפת המאסר על תנאי. עם זאת, אתחשב בכך שמהסדר הטיעון וטיעוני ב"כ המאשימה עלה כי המאשימה הייתה נכונה לחפיפה חלקית של המאסר המותנה.

לעניין הקנס והפיצוי, ראוי להטיל קנס בעבירות כלכליות, אך אתחשב בהסדר הטיעון לפיו הסכימה המאשימה להסתפק בכספים שחולטו ולא לעתור לקנס. כמו כן, אאמץ את סכום הפיצוי כפי שהוסכם בין הצדדים.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר לתקופה של 14 חודשים.

(ב) הפעלת המאסר המותנה בן 8 חודשים שהוטל על הנאשם ב-ת"פ 1277-06-22 של בית משפט השלום בתל-אביב מיום 17.4.2023 וזאת בחופף ובמצטבר למאסר בפועל, כך שסך הכל ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר, ובקיצוץ תקופת מעצרו לפי רישומי שב"ס.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה נגד הרכוש מסוג פשע.

(ד) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה נגד הרכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

(ה) בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יחולט סך של ₪ 14,000 שנתפסו אצל הנאשם.

(ו) פיצוי למתלונן בסך ₪ 10,000, אשר ישולם לא יאוחר מיום 1.1.2025.

המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן הנדרשים לצורך ביצוע התשלום תוך 30 ימים.

הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

אם הנאשם יביע רצון להשתלב בטיפול במסגרת תקופת מאסרו וימצא מתאים לכך, מתבקש שב"ס לשלבו בטיפול. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום, ז' תשרי תשפ"ה, 09 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.